

[Kal Dige Bach]

at sikre, at søfarten får de bedste og sikreste arbejdsvilkår og får mest muligt ud af de penge, vi skal bruge på søfarten.

Det Konservative Folkeparti kan ikke tilslutte sig dette forslag.

Fru Sonja Albrink er forhindret i at være til stede i øjeblikket på grund af et udvalgs møde, så jeg har lovet at sige det, hun havde tænkt sig at sige.

CD mener, at vi i forvejen har organer, der løser en stor del af de foreslåede opgaver. CD er imod det ufinansierede forbrug af disse midler, og CD håber, at ministeren kan foreslå en bedre løsning, der kan skabes enighed om.

CD vil stemme imod det foreliggende forslag.

Annebeth Runge Svendsen (V):

Venstre vil afvise det foreliggende forslag. Vi finder det ikke nødvendigt med en ny statsstøttet institution, og slet ikke, som ministeren netop har redegjort for, når konceptet for instituttet i Esbjerg allerede findes og der udføres arbejde bl.a. i Arbejdsmiljøinstituttet, Søfartsstyrelsens Arbejdsmiljøkontor og flere andre steder.

Det er et spørgsmål om samarbejde, koordinering og vidensformidling og om at undgå dobbeltkonfekt. Hvorfor bruge statsressourcer to gange for at få samme resultat? Og i øvrigt kunne det helt principielt være en fornyelse i arbejdet her, at forslag – store som små – der koster statskroner, bliver fulgt op med en anvisning på, hvor pengene skal komme fra. Sådan gør familien Hansen, sådan gør man i kommunerne, sådan gør man i vore amter, så hvorfor ikke i staten?

Venstre vil afvise forslaget.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg skal næsten lægge bånd på mig selv for ikke at vise den forargelse, jeg ærlig talt føler over for det, der er blevet sagt fra denne talerstol af de forskellige ordførere og af ministeren.

Man spørger, hvor vi skal skaffe pengene fra. For to år siden stod vi her og diskuterede noget med Dansk Internationalt Skibsregister, hvor man giver danske skibsredere 330 mio. kr. i indirekte tilskud om året, og så skal man høre på, at der ikke er nogen penge.

Man kan se i beretningen fra Danmarks Rederiforenings generalforsamling, hvor de gør

status over, hvad de har indtjent, at man har tjent 25 mia. kr. i år til det danske samfund, og de, der tjener disse penge ind, må altså høre på, at der her er tale om dobbeltkonfekt, og hvad ved jeg.

Hvis man følger lidt med i nogle af de søfartsblade, der kommer, vil man kunne læse i et af dem: »Søen er den farligste arbejdsplads«, »1.400 søfolk har den højeste dødelighed blandt mænd i arbejde«, og »Arbejdsmiljø er stærkt forsømt og dårligt belyst« – det sidste var fra Det Fri Aktuelt. I sidste nummer af Maskinmesteren, der kom for en uge siden, står: »Overdødelighed blandt søfarende alarmerende«, og så skal man altså her høre på, at der ikke er nogen penge. Det drejer sig om 1,9 mio. kr.!

Når man ser på de skemaer, der er, og sammenligner f.eks. 80 direktører og 80 menige besætningsmedlemmer, bruger det som et måltal, ser man, at de menige besætningsmedlemmer har en overdødelighed på noget, der hedder 185 pct. Jeg synes, det er fantastisk, at så få penge til at forske i sundheden til søs skal gøres til et problem; det er jo en farlig arbejdsplads, og det drejer sig også om fiskere.

SF har fremsat forslag om nogle af disse ting allerede for 10 år siden, der er ikke sket et hak siden, og det gør der tilsyneladende heller ikke nu. Jeg må endda sige, at Danmarks Rederiforening næsten er mere positiv over for dette forslag, for de siger nemlig, at de gerne vil være med til at lave et bedre arbejdsmiljø, og de synes, at nogle af de ting, man er begyndt at lave, selvfølgelig skal fortsætte, og at de måske kan bruges til at lave den søfartens bedriftssundhedstjeneste, som der er behov for.

Folk i land har arbejdsmedicinske klinikker, de har arbejdstilsynet, der kan komme, de har bedriftssundhedstjenesten. Til søs har man intet, man har Søfartsstyrelsen, som ministeren siger gør et godt stykke arbejde, men de kommer jo ikke ud blandt skibene i udlandet og får at vide, hvad der er.

Så bliver der også sagt, at der er forsket i nogle specielle sygdomme. Der er en ting, som jeg mener der burde forskes i, nemlig det psykiske arbejdsmiljø. Det er netop på søfartsområdet, det psykiske arbejdsmiljø er noget af det, der giver problemer. Det giver altså nogle problemer, uanset om man kan lide det eller ej, selv om tiderne er anderledes i dag, hvor man kun